

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XXIX. [i. e. Cap. XIX.] De Impedimento.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

XVII.

Immunitas non est concedenda in præjudicium Civium, *Brunnem. C. de decur. Col. 9.*

XVIII.

Immunitatem allegans, eam sibi ritè concessam esse probare debet, etiamsi liberalem artem exerceat *l. 4. C. de Excusat. mun. Perez. eod. n. 2.* imò ut præstatione Canonis alteriusve oneris publici quis liberetur, requiritur Concessio principis & 40. annorum possessio *l. fin. C. de fund. patrim. sine Concessione principis enim in his nulla præscriptio procedit, nisi immemorialis. Perez. C. eod. n. 15. 17.*

CAP. XIX.

De Impedimento.

Axioma I.

Multa contrahendo præstant impedimentum, quæ non dirimunt contractum. *l. 1. §. origo. vers. casum. de postulat. ubi vid. gloss. hoc amplifican- tem & declarantem.*

II.

Culpæ reus est, qui impedimentum non amovet, cum possit. *l. quib. diebus 40. in pr. ff. de condit. & dem. Dd. ad l. qui potest facere. ff. de R. I. c. fin. extr. de Elect. Goedd. 1. cons. Marp. 24. n. 66.*

III.

Impedimentum non juvat in causa, quæ potest expediri per procuratorem. Vant, *in tract. de nullitat. tit. de nullit. ex defect. jur. n. 161. Alexand. in l. quasitum. §. fin. de re judic. Josephus Ludovic. part. 1. decis. 36. num. 6.*

IV.

Quot sunt impedimenta, tot debent esse sublationes impedimentorum, *l. de pupillo 5. §. si in pluribus 16. ff. de nov. oper. nunc. Lud. Roman. cons. 326. n. 3.* Unde, ubi plura impedimenta obstant, non sufficit alterum tantum auferre, quia alterum impedit quod non est sublatum, *l. si non lex 83. ff. de hered. inst. l. si domus 21. ff. de serv. urb. præd. Bald in l. 1. C. de furt. Natta tom. 1. cons. 194. num. 10.*

V.

Impedimentum non excusat cum suo facto, quis illud sibi imposuit. *arg. l. si fidejussor 7. §. si necessaria 1. ff. qui satisd. cog. Menoch. 2. arbitri. judic. cas. 337. num. 20.* sicuti nec excusat, quando tolli potest. *Decius cons. 677. Oldrad. cons. 247. circa med. Baldus in l. quibus ff. de condit. & demonstr. per cap. fin. extr. de elect. & cap. Romana 3. extr. de appellat. Crot. cons. 87. n. 5. Natta cons. 60. num. 3. lib. 1. Joseph. Ludovic. decis. 36. num. 1. in fin.* Impeditus enim is non dicitur, qui de facili impedimentum remove potest. *Baldus in l. sed etsi per prætorem. §. 1. vers. sed nec ad nos. ff. ex quibus caus. major. per l. qui potest facere 174. ff. de Reg. Jur. item per ill. text. in l. quibus diebus 40. in princip. de condit. & demonstrat. & consil. 192. Super eo. lib. 3. Abbas in cap. fin. de Elect. Ludovic. Gomez ad §. rursus. inst. de act. numero 15.* Unde impedimentum non suspendit præscriptionem, quando poterat ab im-

pedito removeri. *Bald. in 1. part. 6. numero 25. vers. & hæc in foro de præscript. Cravett. consil. 263. numero 7. vers. nec videtur curandum. colum. penult. Paris. in cap. transmissa. numero 29. colum. fin. de præscript. Pacian. 2. de probat. cap. 47. num. 27.*

VI.

Impedimentum præsumitur præstitum ab eo, cujus intererat illud præstare, *Bartol. in l. fin. numero 3. vers. illa re. ff. de quest. Corrad. in præf. crim. rubr. de crimin. & torment. post numer. 20. vers. 7. quando res subtrahita cum aliis relatis. per Campeg. in tr. de testib. reg. 394. vers. sexto illa præsumitur. Farinac. 1. consil. crimin. consil. 26. num. 8.*

VII.

Scientia impedimenti præsumitur in eo, ad quem Examinis cura & confirmatio pertinet. Non tamen præcisè requiritur Impedimenti expressio in literis promotionis, licet melius sit, illud exprimi. *Perez. C. si scire. vel libere.*

VIII.

Impedimentum præstans tenetur de damno causato. Hinc impediens debitorem alicujus ne labore & Creditori laboribus suis satisfaciat, tenetur ei ad interesse. *Brunnem. ad l. 8. C. de Agric. & Censit. n. 4. in fin.*

IX.

De Impedimento si satis doceatur, vel constet, sine solennitate legali dilatio tertia vel ulterior dari potest. *Mev. P. 5. Dec. 200.*

X.

Impedimentum aliud est juris, aliud facti, *Ziegl. Jur. Canon. pag. 675. seq.*

XI.

Impedimentum potuisse tollere, & quem non fuisse impeditum, sunt paria. *Pacian. 2. de probat. 47. n. 10.* qui enim potest facere ut possit conditioni parere, jam posse videtur. *l. qui potest 174. de Regulis Juris. Felinus in cap. ex transmissa. colum. 1. vers. pro tanto dixit. extr. de præscr. Dec. in l. 1. lect. 1. numer. 27. vers. similiter dicta regula. C. qui admitti. & in cap. cum inter. num. 48. vers. prædicta conclusio. colum. 8. extr. de Except. Paril. 44. absolutio num. 2. vol. 1. Socin. jun. cons. 117. facti contingentia. n. 6. vers. perum hoc non obstante. vol. 2. vid. Perez. C. de Metallar. n. 24. 25. ubi: quod ab initio actus nobis præjudicantes impedire debeamus.*

XII.

Impedimentum alleganti incumbit onus probandi, *l. in exceptionibus 19. §. cum quis 1. ff. de probat. l. qui commentu 14. ff. de re milit. l. 2. §. quod diximus 6. ff. si quis caut. l. 2. C. quib. ex caus. major. l. 2. §. utrum 1. ff. de legationib. Innocent. in cap. ex transmissa. n. 1. vers. necesse tamen. colum. 1. extr. de rescript. Salicet. in d. l. in exceptionibus. §. cum quis. & ibi Florian. in princ. & Jacob. & Aren. in l. scire oportet. §. consequent. vers. & nota. quod ex hac littera. ff. de Excusat. tut. Alberic. in d. l. qui commentu. ff. de re milit. & in d. l. scire. §. sufficit. num. 2. vers. & nota. ff. de Excusat. tut. Baldus in d. l. 2. in fine. C. ex quib. caus. major. Felin. in cap. pro debilitate. num. 5. vers. queritur utrum. extr. de offic. judic. Abbas in cap. plerumque. n. 6. vers. dic tamen. extra de Rescript.*

Rescript. Franc. in cap. capientes §. quæ si per vi-
ginti. in princ. de Elect. in 6. Bart. in l. 2. §. quod
diximus. in fin. ff. si quis caut. & ibi Baldus in §.
si quis tamen. n. 3. vers. primo casu debet. col. 2. &
ibi Castren. num. 3. Dec. cons. 454. Judicis. num.
6. vers. Et hoc adduco. col. 2. & in cap. ex rati-
one. num. 6. vers. tertio & ultimo. extra de appell.
vid. Pacian. 2. de prob. cap. 47.

XIII.

IMPEDIMENTUM non præstat, quod
de Jure non sortitur effectum, cap. non
prestat. 52. de Regul. Juris. lib. 6. Cald. Pe-
reira de potestate eligendi. cap. 13. n. 5. Tho-
mas de Thomasset. in floribus Legum. reg.
205. Sanchez. de Matr. lib. 8. disp. 22. num.
21. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 57. num.
30. Cardinalis Tuschus practice. conclus.
tom. 1. lit. A. conclus. 139. num. 2. & tom. 5.
lit. N. Stephanus Gratianus discept. forens.
cap. 58. num. 6. cum seqq. Dionysius Paul.
de vera quatuor patriarcha. Sedium erect.
cap. 6. num. 11. [Speculat. in tit. de dolo &
contum. §. restat. vers. sed vacans. Ludov.
Gomez ad §. penales. Inst. de act. num.
42.]

CAP. XIX.
Impeditus.

Axioma I.

Iuste impedito Eventus finire non imputa-
tur, sed ei omnes dies utiliter currunt, proinde
Naucerus eos etiam dies, quibus adversa tem-
pestate progredi non potuit, numerat, perinde
ac si destinato tempore in locum constitutum
merces vexisset l. 15. §. 6. locati. l. 4. §. 5. de statu
liber. Perez. C. de Navicular. n. 31.

II.

Impedito agere non currit præscriptio, l. 1. in
fine. C. de annal. except. rationem hujus axioma-
tis vide in fra in lib. 14. cap. Præscriptio. addi po-
test & Jaf. ad §. rursus. Inst. de action. ubi re-
spondet, quod procedat in impedito impedi-
mento juris, Aretinus in l. pacta novissima. colum.
2. C. de pact. Jafon. in §. item si quis in fraudem.
num. 37. ff. de action. Corlet. cons. 191. in c. satis. vol.
3. & cons. 304. incip. videtur. col. pen. vol. eod. Alexi.
in l. fin. §. donec. col. fin. C. de jur. detib. Henr. Boich.
in cap. auditis. in 2. distinct. extr. de præscript.
Marth. de Afflict. in tract. protomis. col. 1. pag.
10. & hoc quando quis directe impeditur seu
inhabilitatur a jure ad agendum, ut ipso facto
impediatur præscriptio durante impedimento, si-
ve impedimentum acciderit a principio, sive post
inchoatam præscriptionem, exemplum vide in
filiosam. durante patris potestate, in l. Cod. de
Annal. Except. & in muliere durante matrimoni-
o in rebus dotalibus, l. in reb. 30. C. de jur. dot.
quod si enim directe quis non inhabilitetur ad a-
gendum, sed extrinsecus veniat impedimentum,
tunc licet illud sit veridicum, tamen præscriptio
currit, sed dabitur restitutio. l. sed et si per prator-
em 26. in princ. & §. si ferie 7. ff. ex quib. causis.

maiores. nisi ubi contrarium reperiretur expref-
sum, quod præscriptio non curreret, quia tunc il-
lud jus servandum erit. Panorm. in cap. quia
diversitatem. de concess. præbend.

Unde limita, secus esse in impedito impedi-
mento facti; tunc enim, si impedimentum est ju-
stum, licet agere non possit, currit tamen præ-
scriptio, sed restituitur. l. Et Attilianus 35. ubi
Bartolus ff. de serv. rustic. præd. si tamen impedi-
mentum facti esset injustum, tunc bene currit
præscriptio, sed non restituitur. l. 2. §. si quis ta-
men ff. si quis caut. Bartol. in l. senatus. ff. de off.
Procons. quoniam de jure Canonico non pro-
cederet, quia taliter impedito, etiam si impedi-
mentum pervenerit culpâ suâ, præscriptio
non currat, ex d. c. diversitatem. asserit Jaf.
d. loc.

III.

IMPEDITO non currit tempus, vel
præscriptio, [v. inf. Terminus] l. 1. §. fin.
C. de annal. except. cap. quia diversitatem §.
de concess. præbend. cap. fin. de elect. Tiraq.
de retract. lig. §. 3. gloss. 4. n. 6. & §. 35. gloss.
4. n. 29. ubi intelligit, dummodo impedi-
mentum non sit affectatum, & de retra-
ctu convent. §. 2. gloss. unic. num. 78. Me-
noch. cons. 38. n. 35. Surd. dec. 151. n. 4.
Flam. Parif. de resig. benef. lib. 11. q. 13. n. 11.
Gut. pract. lib. 3. q. 34. n. 21. Card. Serap.
dec. 997. n. 3. & decis. 1066. num. 1. Aloyf.
Ricc. in praxi rerum fori ecclesiast. resolut.
550. n. 5. in ult. impress. Cardos. in praxi Ju-
dicum & Advoc. verb. impedimentum. n. 2.
Monet. de opinione canon. cap. 6. quest. 5.
num. 40. ubi etiam intelligit, dummodo
impedimentum non sit affectatum, Mar.
Anton. var. resolut. lib. 1. resolut. 84. n. 5.
Nic. Garc. de benef. part. 10. c. 2. n. 17. U-
bi autem agitur de modico præjudicio,
tempus, sive instantia currit impeditis.
Abbas cons. 5. col. fin. lib. 2. Cravett. cons.
182. n. 15. vers. rursus, quos refert Card.
Tusch. pract. conclus. 1. tom. 5. lit. M. concl.
239. num. 9.

CAP. XX.

De Impensis. vid. Ex-
pensa.

Axioma I.

Impensarum onus ad eum ipso jure pertinet,
ad quem fructus & comoda rei pertinent, l. 3.
l. neque 13. de impensis in rem dot. fact. Petr. An-
ton. de Petr. de fideicommiss. quest. 15. n. 234.
Joh. Gced. lib. 3. cons. Marp. 33. num. 88. vide
latè Menochium hac de re lib. 2. arbit. jud. cas.
215. per tot.

II.

Impensæ factæ circa res non præsumuntur do-
nandi animo factæ, fac. l. alimenta 11. C. de ne-
got. gest. & ibi Bart. in fin. Salicet. col. fin. n. 4. &
Joh.